

- [ ] Dwójkę uporządkowaną $\langle x, y \rangle$ definiuje się jako $\{ \{x, y\}, x \}$.
- [x] Dwójkę uporządkowaną $\langle x, y \rangle$ definiuje się jako $\{ \{y, x\}, \{x\} \}$
- [x] Para uporządkowana $\langle x, y \rangle$ definiowana jest jako $\{ \{x\}, \{x\}, \{x, y\} \}$
- [ ] Para uporządkowana $\langle x, y \rangle$ definiowana jest jako $\{ x, \{x, y\} \}$
- [x] Trójkę uporządkowaną $\langle x, y, z \rangle$ definiuje się jako $\langle \langle x, y \rangle, z \rangle$
- ~~[x]~~ Trójkę uporządkowaną $\langle x, y, z \rangle$ definiuje się jako $\langle x, \langle y, z \rangle \rangle$
- ~~[x]~~ Trójkę uporządkowaną $\langle x, y, z \rangle$ definiuje się jako $\langle x, \langle y, z \rangle \rangle$
- [x] Dana jest rodzina zbiorów $\mathfrak{R}$. Prawdziwa jest następująca własność $(\bigcup \mathfrak{R}) \cap (\bigcap \mathfrak{R}) = \bigcap \mathfrak{R}$
- [x] Obraz (f-obraz) zbioru przez funkcję może być zbiorem jednoelementowym.
- [ ] Przeciwobraz (f-przeciwobraz) zbioru przez funkcję nie może być zbiorem jednoelementowym.
- [x] Relacja liniowo porządkująca jest relacją zwrotną, antysymetryczną, przechodnią i spójną.
- [x] Relacja porządkująca jest relacją zwrotną, antysymetryczną i przechodnią.
- [ ] Relacja częściowego porządku $R \subseteq X_2$ jest relacją zwrotną, antysymetryczną i przechodnią.
- [ ] Relacja częściowego porządku jest relacją zwrotną, antysymetryczną i przechodnią. Każdy podział zbioru wyznacza w tym zbiorze pewną relację porządkującą
- [ ] Relacja częściowego porządku $R \subseteq X_2$ jest relacją zwrotną, antysymetryczną i przechodnią.
- Aby jakiś podzbiór $A \subseteq X$ można było nazwać łańcuchem to relacja R musi być także relacją spójną
- [x] Relacja równoważności jest zwrotna, symetryczna i przechodnia. Klasy abstrakcji relacji równoważności $R \subseteq X_2$ wyznaczają podział zbioru X .
- [x] Jeśli element a jest elementem najmniejszy w zbiorze uporządkowanym $\langle X, R \rangle$ to w zbiorze R znajdują się takie elementy $x \in X$, że $\langle a, x \rangle$
- [x] Jeśli element a jest elementem najmniejszy w zbiorze uporządkowanym $\langle X, R \rangle$ to w zbiorze R znajdują się następujące elementy $\langle a, x \rangle$ gdzie $x \in X$
- [ ] Klasy abstrakcji relacji równoważności wyznaczone przez różnych reprezentantów zawsze są rozłączne
- [x] Klasy abstrakcji relacji równoważności wyznaczone przez różnych reprezentantów jeśli nie są identyczne to są rozłączne
- [ ] Klasa abstrakcji relacji pewnej relacji równoważności o pewnym reprezentancie może być zbiorem pustym
- [ ] Każdy podział $H = \{H_i : i \in I\}$ zbioru X ustala na tym zbiorze relację równoważności R_H w myśl następującego wzoru
- [x] Stała a spełnia predykat $R(x)$ jeśli po wstawieniu a w miejsce x otrzymamy zdanie prawdziwe
- [ ] Reguła wnioskowania jest poprawna regułą wnioskowania jeśli wszystkie przesłanki reguły są tautologiami
- [x] $B \times X \subseteq B \times X$ (zanim odpowiesz przypomnij sobie definicję górnego i dolnego przybliżenia zbioru)
- [ ] Do B-górnego przybliżenia zbioru należą te obiekty co do, których mamy wątpliwości czy są one reprezentantami przybliżanego zbioru
- [ ] Z faktu, że zbiór atrybutów $\{a, b\}$ jest reduktem relatywnym dla obiektu $x_2 \in U$ wynika, że możemy za pomocą tych dwóch atrybutów (ich wartości) odróżnić obiekt x_2 od dowolnego innego obiektu w niesprzecznej tablicy decyzyjnej
- [x] Iloczyn rodziny zbiorów $\mathfrak{R}$ to zbiór zawierający elementy należące do każdego ze zbiorów rodziny $\mathfrak{R}$
- [ ] Iloczyn rodziny zbiorów $\mathfrak{R}$ to rodzina zbiorów zawierająca zbiór, którego elementami są elementy należące do każdego zbioru rodziny $\mathfrak{R}$
- [x] Suma rodziny zbiorów $\mathfrak{R}$ to zbiór, którego elementami są elementy należące do dowolnego ze zbiorów rodziny $\mathfrak{R}$
- [ ] Nie istnieje taka relacja $R \subseteq X_2$, że jest ona jednocześnie relacją równoważności i częściowego porządku
- [x] Zbiór potegowy $P(X)$ to rodzina wszystkich podzbiorów zbioru X . Jeśli X jest zbiorem skończonym ($\text{card}(X)=n$) to $\text{card}(P(X))=2^n$.

dwójka to to
samo co para

☒ Zbiór potęgowy $P(X)$ to rodzina wszystkich podzbiorów zbioru X . Jeśli X jest zbiorem

skończonym ($\text{card}(X)=n$) to $\text{card}(P(X)) = \sum_{i=0}^n \binom{n}{i}$ zamiast skreślonego k ma być i
Jest to to samo co powyżej, bo ta suma = 2^n

☐ Podział zbioru X to każda rodzina $\mathfrak{R}$, niepustych podzbiorów zbioru X , spełniająca warunek

$\bigcup \mathfrak{R} = X$

☐ Dla dowolnych zbiorów $A, B \subseteq X$ oraz funkcji $f: X \rightarrow Y$ prawdziwa jest następująca własność

$f(A \cap B) = f(A) \cap f(B)$

☒ Dla dowolnych trzech zbiorów A, B, C prawdziwe jest wyrażenie

$A \times (B \times C) \neq (A \times B) \times C$

☐ Dla dowolnych trzech zbiorów A, B, C nie zachodzi równość $A - (B \cup C) = (A - B) - C$

☐ System formalny w KRZ to trójka składająca się z pewnego zbioru formuł, funktorów zdaniotwórczych i reguł wnioskowania

☒ System formalny w KRZ to dwójka składająca się z pewnego zbioru formuł oraz reguł wnioskowania.

☐ System formalny w KRZ to trójka składająca się z pewnego zbioru formuł, funktorów zdaniotwórczych oraz reguł wnioskowania.

☒ Formuła α wynika logicznie ze zbioru formuł X wtedy i tylko wtedy, gdy każda interpretacja spełniająca zbiór X spełnia też formułę α .

☒ System formalny w KRZ to dwójka składająca się z pewnego zbioru formuł oraz reguł wnioskowania

☒ Reguła wnioskowania modus ponens jest regułą postaci

α

$\alpha \rightarrow \beta$

β

☐ Reguła wnioskowania modus ponens jest regułą postaci $\alpha, \alpha \rightarrow \beta / \beta$, reguła ta jest poprawną regułą wnioskowania w Klasycznym Rachunku Zdań, podczas gdy w Klasycznym Rachunku Predykatów reguła ta nie jest poprawną regułą wnioskowania

☒ Dany jest system informacyjny $\mathbf{A} = (U, A)$, $B \subseteq A$. Im zbiór B jest większy tym zbiorów Elementarnych może być więcej

☐ Redukt dla systemu informacyjnego $\mathbf{A} = (U, A)$, to zbiór $B \subseteq A$, który z przynajmniej jednym elementem każdego wiersza macierzy odróżnialności posiada niepuste przecięcie.

☐ Dany jest system informacyjny $\mathbf{A} = (U, A)$. Dla dowolnych $B, C \subseteq A$, $B \neq C$ zbiory B -elementarne i C -elementarne ustalają różne podziały zbioru U .

☒ Dany jest system informacyjny $\mathbf{A} = (U, A)$, w języku logiki decyzyjnej opisującej ten system dowolna formuła ϕ jest prawdziwa wtedy i tylko wtedy jeśli jej zakres $|\phi| = U$

☒ Dany jest system informacyjny $\mathbf{A} = (U, A)$. Dla dowolnego $B \subseteq A$, zbiory B -elementarne ustalają podział zbioru U .

☐ Redukt relatywny dla tablicy decyzyjnej $\mathbf{DT} = (U, A \cup \{d\})$, to zbiór $B \subseteq A$, uzyskujemy poprzez odpowiednią analizę funkcji odróżnialności modulo d , dla dowolnego obiektu $x \in U$.

☐ Dany jest system informacyjny $\mathbf{A} = (U, A)$ oraz $B \subseteq A$, $X \subseteq U$ do zbioru $U - BX$ należą elementy, co do których mamy wątpliwość czy są one reprezentantami pojęcia X .

☒ Redukt relatywny dla tablicy decyzyjnej $\mathbf{DT} = (U, A \cup \{d\})$, to zbiór $B \subseteq A$, uzyskujemy poprzez odpowiednią analizę funkcji odróżnialności modulo d , dla tej tablicy.

☐ Jeśli mamy implikację $p \rightarrow q$ to prawdziwość którego zdania jest warunkiem koniecznym a którego wystarczającym, prawdziwości tej implikacji

☐ Argumentami n -argumentowego symbolu funkcyjnego w (Rachunku predykatów) nie mogą być termy

☐ Zdanie „Mamy iść jutro na ryby lub Kraków jest stolicą Polski” jest zdaniem w sensie rachunku zdań

☐ To że funktory są ekstensjonalne oznacza, że wartość logiczna formuł utworzonych za ich pomocą (mówimy o KRZ) zależy jedynie od sensu zdań, które tworzą te formuły

☐ System formalny w KRZ to trójka składająca się z pewnego zbioru formuł, funktorów

zdaniotwórczych i reguł wnioskowania

[ ] Jeśli mamy funkcję Boolowską w postaci CNF to po przekształceniu jej do postaci DNF, każdy składnik (koniunkcja) jest implikantem pierwszym tej funkcji Boolowskiej

[ ] Funkcję Boolowską f_{imp} nazywamy implikantem funkcji Boolowskiej f jeśli między innymi spełnia ona warunek: $f(x)=1 \Rightarrow f_{imp}(x)=1$.

[x] Reguła wnioskowania złożona z dwóch przesłanek i wniosku jest poprawną regułą wnioskowania jeśli z nieprawdziwego wniosku otrzymamy alternatywę nieprawdziwych przesłanek

[x] Aby dwie klasy abstrakcji relacji równoważności R o różnych reprezentantach były identyczne wystarczy, że reprezentanty te są z sobą w relacji R .

[ ] Rodzina zbiorów $R=\{\{a,b\}, \{c\}, \emptyset, \{d\}\}$ jest podziałem zbioru $X=\{a,b,c,d\}$

[ ] Stwierdzenie, że formuła jest spełniona w klasycznym rachunku zdań to stwierdzenie, że jest ona tautologią

[ ] Jeśli tablica decyzyjna $DT=(U, A \cup \{d\})$ jest niesprzeczna to $\forall B \subseteq A \text{ POS}_B(d)=U$

[ ] Reguła wnioskowania „opuszczanie alternatywy” ma następującą postać (dla klasycznego rachunku zdań) $p \vee q / p, q$

[x] Zdanie „Jeśli z tego, że Małgosia dużo się uczyła wynika, że Małgosia nie jest w ciąży to Małgosia jest w ciąży” jest zdaniem w sensie rachunku zdań

[ ] Iloczyn kartezjański zbiorów jest operacją (działaniem) przemienne

[ ] Iloczyn kartezjański zbiorów jest operacją (działaniem) łącznym

[ ] Nie istnieje relacja, która byłaby jednocześnie relacją równoważności i częściowego porządku.

[x] Każdy podział zbioru wyznacza w tym zbiorze pewną relację równoważności, klasami abstrakcji tej relacji są zbiory tworzące wspomniany podział

[x] W skończonym zbiorze uporządkowanym relacją porządkującą muszą istnieć elementy maksymalne i może istnieć element najmniejszy

[x] Formuła α w postaci CNF (koniunkcyjnej postaci normalnej) jest tautologią jeśli każda alternatywa zawiera parę literalów komplementarnych

[x] Formuła α wynika logicznie ze zbioru formuł X wtedy i tylko wtedy, gdy każda interpretacja spełniająca zbiór X spełnia też formułę α .

[x] Formułę α KRZ nazywamy tautologią wtw, gdy dla każdej interpretacji wartość logiczna formuły α wynosi 1.

[x] System formalny w KRZ to dwójka składająca się z pewnego zbioru formuł oraz reguł wnioskowania

[ ] System formalny w KRZ to trójka składająca się z pewnego zbioru formuł, funktorów zdaniotwórczych i reguł wnioskowania

[x] Każda formuła KRZ, która jest prawdziwa jest również spełniona w pewnej interpretacji

[ ] Każda formuła KRZ, która jest spełniona jest tautologią klasycznego rachunku zdań

[x] Zbiór formuł X w KRZ jest niesprzeczny jeśli nie istnieje taka formuła α , że $X \vdash \alpha$ i $X \vdash \neg \alpha$.

[ ] Semantyczna metoda dowodzenia sprzeczności zbioru klauzul S polega na wykazaniu, że pewne klauzule należące do zbioru S nie są prawdziwe w każdej możliwej interpretacji.

[ ] Maszyna wnioskująca języka programowania PROLOG przeprowadza dowody metodą wstępującą.

[x] W systemie $\mathbf{A}=(U, A)$ dowolny podzbiór $X \subseteq U$ jest B-definiowalny jeśli $U-(\text{BN}_B(X) \cup X)=U-X$, gdzie $B \subseteq A$ oraz $\text{BN}_B(X)$ jest obszarem brzegowym.

[ ] Macierz odróżnialności modulo d , to zwykła macierz odróżnialności, z której usunięto informację o odróżnialności obiektów pochodzących z różnych klas decyzyjnych

[x] W macierzy odróżnialności modulo d nie znajdziemy informacji na temat odróżnialności obiektów będących reprezentantami tych samych klas decyzyjnych.

[x] Pierwsza zasada indukcji matematycznej brzmi następująco:

Niech $\{p(n)\}_{n \in \mathbf{N}}$ będzie ciągiem zdań

Jeżeli:

zdanie $p(1)$ jest prawdziwe

jeżeli $p(m-1)$ jest zdaniem prawdziwym, to $p(m)$ jest zdaniem prawdziwym

to dla każdej liczby naturalnej n zdanie $p(n)$ jest zdaniem prawdziwym

[x] Druga zasada indukcji matematycznej brzmi następująco:

Niech $\{p(n)\}_{n \in \mathbf{N}}$ będzie ciągiem zdań

Jeżeli:

zdanie $p(1)$ jest prawdziwe

jeżeli wszystkie zdania $p(1), \dots, p(m-1)$ są zdaniem prawdziwym, to $p(m)$ jest zdaniem prawdziwym

to dla każdej liczby naturalnej n zdanie $p(n)$ jest zdaniem prawdziwym

[x] Wykładnicze funkcje tworzące stosuje się na ogół w przypadkach, w których wiemy lub spodziewamy się, że kolejne a_i (wyrazy ciągu) rosną szybciej niż wykładniczo.

[ ] Wykładnicze funkcje tworzące stosuje się na ogół w przypadkach, w których wiemy lub spodziewamy się, że kolejne a_i (wyrazy ciągu) rosną szybciej niż liniowo.

[ ] Liczba wszystkich k -elementowych kombinacji z powtórzeniami zbioru n -elementowego wynosi

$$\binom{n+k-1}{n-k}$$

[ ] Podany porządek: alt, altanka, barok, burak : jest porządkiem słownikowym

[ ] Podział zbioru X to każda rodzina $\mathfrak{R}$, niepustych podzbiorów zbioru X , spełniająca warunek

$\bigcup \mathfrak{R} = X$

[ ] Dla dowolnego skończonego zbioru X uporządkowanego relacją porządkującą R można narysować diagram Hassego.

[ ] Dla dowolnego zbioru X uporządkowanego relacją porządkującą R można narysować diagram Hassego.

[ ] Zdanie „Idź do sklepu” jest zdaniem w sensie rachunku zdań

[x] Klauzula Horna to wyrażenie postaci $A \leftarrow B_1, B_2, \dots, B_n$ gdzie A jest atomem oraz $B_1, B_2, \dots, B_n$ jest koniunkcją atomów.

[x] Redukt relatywny dla tablicy decyzyjnej $\mathbf{DT} = (U, A \cup \{d\})$, to zbiór $B \subseteq A$, który uzyskujemy poprzez odpowiednią analizę funkcji odróżnialności modulo d , dla tej tablicy.

[x] Obszar pozytywny tablicy decyzyjnej to suma dolnych przybliżeń wszystkich klas decyzyjnych

[x] Obiekt $x \in U$ wspiera regułę decyzyjną $\phi \rightarrow \psi \in \mathbf{RUL}(\mathbf{DT})$ wtedy i tylko wtedy, gdy $x \in \phi / \mathbf{DT}$ i $x \in \psi / \mathbf{DT}$, w przeciwnym przypadku obiekt x nie wspiera reguły decyzyjnej $\phi \rightarrow \psi$.

[ ] Łańcuchem nazywamy taki podzbiór zbioru uporządkowanego relacją porządkującą, że istnieje ją w nim elementy minimalne i maksymalne

[x] Dowód wstępujący polega na budowie drzewa dowodowego poczynając od aksjomatów do wyprowadzenia (za pomocą dostępnych reguł wnioskowania) formuły (w szczególności klauzuli) pustej lub formuły (w szczególności klauzuli), którą dowodzimy.

[x] Jeśli mamy ciąg $a_0, a_1, \dots$, który zdefiniowany jest rekurencyjnie, oraz odpowiadającą temu

ciągowi funkcję tworzącą $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^n$, to wartość współczynnika stojącego przy n -tej potęgze x jest n -tym wyrazem tego ciągu.

[x] Liczba sposobów podziału skończonego zbioru A o mocy n na r rozłącznych podzbiorów o

mocach odpowiednio $t_1, t_2, \dots, t_r$ wynosi $\binom{n}{t_1, t_2, \dots, t_r}$

[x] $A - (B \cap C) = (A - B) \cap (A - C)$, $\neg(A \cup B) = (\neg A \cap \neg B)$ podane zależności znane są jako prawa De`Morgana

[x] Zbiór potęgowy $P(X)$ to rodzina wszystkich podzbiorów zbioru X . Jeśli X jest zbiorem

skończonym o mocy n , to liczba podzbiorów właściwych zbioru X wynosi $\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} - 2$

[x] Suma rodziny zbiorów $\mathfrak{R}$ to zbiór zawierający elementy należące do dowolnego ze zbiorów rodziny $\mathfrak{R}$

[ ] Jeśli reguła w KRZ jest poprawną regułą w wnioskowania, to znaczy, że dla dowolnego wartościowania dla którego spełniona jest przynajmniej jedna z przesłanek reguły spełniona jest

również konkluzja reguły.

[ ] W języku logiki decyzyjnej zakres formuły atomowej $a=v$ (ozn. również (a,v)) definiuje się jako $|(a,v)| = \{x \in U : a(x)=v\}$, stąd zakres formuły $|\phi \rightarrow \psi| = U \setminus |\phi| \cap |\psi|$, gdzie ϕ jest koniunkcją atomów, a ψ jest atomem (po prostu formuła $\phi \rightarrow \psi$ jest regułą decyzyjną)

[ ] Funkcja postaci $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n x^n$, jest funkcją tworzącą ciąg $a_0, a_1, \dots$, którego wartości rosną

wykładniczo oraz wartość współczynnika stojącego przy n -tej potęgze x jest n -tym wyrazem tego ciągu.

[x] Zasada włączeń pozwala obliczyć liczbę elementów zbioru będącego sumą pewnej liczby innych zbiorów. W szczególności dla trzech zbiorów zasadę tę można zapisać w postaci wzoru:

$$|A \cup B \cup C| = |A| + |B| + |C| + |A \cap B \cap C| + (-|A \cap B| - |A \cap C| - |B \cap C|)$$

[x] W macierzy odróżnialności modulo d nie znajdziemy informacji na temat odróżnialności obiektów będących reprezentantami tych samych klas decyzyjnych.

[ ] To że funktory są ekstensjonalne oznacza, że wartość logiczna formuł utworzonych za ich pomocą (mówimy o KRZ) zależy jedynie od sensu zdań, które tworzą te formuły

[ ] Do iloczynu rodziny zbiorów R należą elementy należące przynajmniej do jednego ze zbiorów rodzinę tę tworzącą

[x] Jeżeli funkcja $f: X \rightarrow Y$ jest funkcją przekształcającą zbiór X w Y to, dla dowolnych

$$A, B \subseteq X \quad f(A \cap B) \subseteq f(A) \cap f(B)$$

[ ] Dwie klasy abstrakcji o różnych reprezentantach muszą być rozłączne

[x] Dla każdej dwuargumentowej relacji R istnieje relacja odwrotna R^{-1}

[x] Dowód przez kontrapozycję wykorzystuje następującą równoważność formuł $p \rightarrow q \equiv \neg q \rightarrow \neg p$

[x] Załóżmy, że funkcja $f: X \rightarrow Y$ jest funkcją "na" oraz X jest dziedziną funkcji f , wówczas przeciwobrazy wszystkich zbiorów jednoelementowych $\{y\} \subseteq Y$ tworzą podział zbioru złożony ze zbiorów jednoelementowych

[ ] Podział zbioru X to rodzina zbiorów R spełniająca następujące warunki:

$$1. \cup R = X$$

$$2. \text{dla każdego } i, j (i \text{ nie jest równe } j) (A_i, A_j \in R \Rightarrow A_i \cap A_j = \emptyset)$$

[x] Zapis $p \Leftrightarrow q$ oznacza, że $p \leftrightarrow q$ jest tautologią

[ ] Za pomocą klauzul Horna nie można wyrazić, że jakieś zdarzenia albo relacja nie zachodzi

[x] Przeprowadzając dowód apagogeniczny wykorzystujemy następującą regułę wnioskowania,
 $\neg \alpha \rightarrow (\neg \beta \wedge \beta) / \alpha$

[ ] Zmienna x jest zmienną wolną w pewnym wyrażeniu klasycznego rachunku kwantyfikatorów jeśli nie jest związana kwantyfikatorem uniwersalnym

[x] Metoda polegająca na sprowadzeniu dowolnej formuły Klasycznego Rachunku Zdań do postaci CNF i sprawdzeniu czy w każdej z alternatyw znajduje się para literałów komplementarnych jest metodą rozstrzygania dla Klasycznego Rachunku Zdań

[ ] Wyprowadzenie formuły (klauzuli) pustej w dowodzie wstępującym oznacza, że dana gałąź drzewa dowodowego zakończyła się porażką

[x] Formuła α jest prawdziwa w interpretacji I wttw, gdy dla każdego wartościowania w , wartość logiczna formuły α w interpretacji I i przy wartościowaniu w równa się jeden

[x] Uniwersum zbioru klauzul S to wszystkie termy ustalone (jeśli w zbiorze klauzul nie ma funkcji to po prostu wszystkie stałe) jakie udało się utworzyć ze stałych występujących w klauzulach zbioru S